

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Dauidis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

De Divinorum Nominvm vsu & interpretatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

Quidquid & in nobis contingat fortè placero,
 Id totum volumus muneris esse tui.
 Non deerit, nostros qui versus culpet inertes;
 In me surget edax inuidia &qz furor.
 Et quibus antiqua est tantum laudata vetustas,
 Aut procul à patrio gloria nata solo:
 Fabula quo sive iuuat, laus vel male sita tyranni
 Indigni, atque alio non relegenda die.
 In me quisquis erit, quidquid liber ingerat, ipse
 Excipiam tacitus, compositusqz feram:
 Dum modò quæ inculto carpat mihi redditâ versu:
 Is tua dicta auidus proficiensqz legat.
 Si legere hæc nolit propter me, actangere uitet
 Arduus ascito quisque supercilios:
 At leget hæc comitum mitissima turma tuorum
 Iessiades, & grex audiet ipse tuus:
 Quæsis Rex, vel pastor, quocumqz & cultus amictu:
 Murice, vel pingui vellere, diligeris.
 Vos etiam Coreh pueri lectissima proles,
 Quæsis dedit arcano concinere ore Deus:
 Inter vestra lyram nesperrite & organa nostram.
 Quæ cupit in vestros grata venire sinus.
 Hæc postrema strepet, sensu tamen apta fideli,
 Attendens vestras excipiensqz notas.
 Quam si prima minus dignentur & atria fano
 Proxima, sublimes quo decet ire sonos:
 Accinat è medio quo surgunt pulpita muro:
 Audire hanc populus possit ut ipse pius.
 Parcite ad extremas illam remouere profani.
 Impuriqz gregis complicitiqz fore.

DE DIVINORVM NOMINVM vsl & interpretatione.

ANN E ego (quanquam senior sacerdos
 Templa præstantis celebrare Chrtisti
 Suetus, arcana repetam frequenter
 Voluere chartas)

Au-

Audeam paruo ingenio superni
Extimum Regis superantis orbem
In breues non en numeros vocare &
Cogere magnum?

Qui neque antiquis patribus probandæ
Laude doctrinæ, propriive sensus
Par; neque exemplo valcam quietæ
Sistere vitæ.

Adde & impuri violenta sæcli,
Fraudis ac plena, & sceleris cruentí
Tempora, & sordes, luceamque facet
Putris Adami.

Non procul mundi penitus ruentis
Fine ab extremo, nisi fallit aut mens,
Aut pater summa miseratus atce

Sustinet orbem,
Penè nutantem, nimiumque inanem;
Quippe virtutes solidæ relictis
Iam diu terris, petiere cæli

Templa superni.
Quis rapit me, quis furor usque, ut audax
Nomen appellem validè sacratum,
Quod pij vates veritcolebant

Dicere parc!
Quin & expertes vitij, beatas
Qui tenent sedes Animi, ter amplis
Nomen æternum excipiunt profati

Laudibus antè.
Me sed afflicti populi piorum
Commonet constans studium iuuandi,
Urget & seruens amor, atque cura
Publica pulsat.

Namque

VM

erdos

i

Au-

Namque præduro miseriis labore
Vna solamen pietas opemque
Admouet; cunctis clypeus periclis
Præsidiumque.

Format & puras renouatque mentes
Mentio sacri repetita Verbi,
Atque promissi recreantis auctor
Sæpe vocatus.

Ergo nil quanquam ingenio, meis vel
Vocibus possit tibi laudis addi,
Istud ac nomen renuat prophana
Damnet & ora:

Si tamen quicquam populis piorum,
(Quos fides, quos spes animat, tuique
Vis potens Verbi) cecinisse Vates
Vtile possum:

Te meis certum facilemque votis
Redde, qui cælis humiles ab altis
Despicis terras, genus atque pascis
Omne animantum.

Sponte qui Natum proprium dedisti
Sortis & carnis properare nostræ
Compotem, humanæ ac medicam salutis
Sugere mortem:

Nostra dignatus cumulare sancto
Pectora instinctu, patere in sonori
Nomina hæc, que istu coleris, venire
Carminis artem.

Non opus nostrum meditor nouumue;
Sed quod antiqui meminere patres;
Fidus interpres cupio decenti
Reddere velsu.

Hæc

Hæc
Semp
Nunc

Sed p
Vince
Quoc

Nulla
Illius
Noste

Ast d
Cede
Esto,

Ergo
Nom
Versi

Non
Sit m
Sicutu

Ipsæ
Nom
Et ca

Casib
Non
Pleni

Hæc tibi quondam placuere; sanctis
Semper audita & placuere templis:
Nunc tibi ut grata hæc petimus tuisque
Commoda constent.

Sed prius nomen fateor colendum ¶¶
Vincere & nostras superare leges;
Quod tuo Moses tremebundus olim
Audiit ore.

Nulla vis nostris valet æqua verbis
Illi plenum reserare sensum,
Noster aut versus pariter notanda
Ferre elementa.

Ast dabis primæ monumenta partis
Cedere in nostros numeros; tuumque
Esto, cui linguae placeat canendum
Cedere totum,

Ergo te dicam reuerenter I A M: ¶¶
Nomen hoc nostris sonet excolendum
Versibus; nomen resonet Latinis
Auribus I A E.

Non ego hoc primus memorem; nefas id
Sit mihi audenti temerare: magnum
Sic tuum Yates breuiare nomen
Vidimus almos.

Ipsæ & arcanæ docuere linguae
Nomini huic densas repetuisse laudes;
Et canit Graius chorus & Latinus
Sæpe Halelu I A H,
Casibus tantum variare iustis
Non male audaces petimus, quod ipsi
Plenius rebus videatur aptus
Poscere sermo.

Te

¹⁴
Te petens I A S Domine ô vocabo;
Vatis exponam tibi dicta & I AE;
Te canens I A M memorabo summo.

Doctus ab I A.

Nomen hoc præstans referet benigno
Numine & certo facilique promptum.
Eſſe te nobis, validumque dicti.

Pollicitique.

Quidquid humani generis saluti
Commodum dicis, statuis, parasque,
Expedisque auctor, facis & probas, hoc
Nomine firmas.

Vitibus FORTEM solidè ac POTENTEM.
Diciq[ue]us, quando sonat E L tuorum. ℒΑ
Ore facundo recinente Vatum.

Ponificumque.

Qui valles terræ, ac pelagi profundū,
FORTIS, & cæli nitidas creare,
Vertere ac moles; renouare & ampla
Mœnia rursum.

Ut regis nostrum genus, atque mundi
Téperas cursū, bonus & gubernas,
Integre IVDEX, DEVIS, atq[ue] PRINCEPS
ARBITER audis.

Sic tui primūm docuit legentes.
Spiritus index ELOHIM, relatum יהָיָה
Sæpius nomen varijsque notum
Gentibus olim.

Aſt vbi humanæ mala culpa fraudis
Pertinax lentam tibi concit iram,
Et paras dignas scelerum grauesque
Sumere pœnas;

Intos.

Intona
Quod
VLTOB

Nam t
Inferæ
Spitu

Ne diu
Nome
Vtere h

Tuque
Et pro
PRINC

AD
Gue
His
con

O
Ono
Hui
VEL
Qu
Viri
Ter
Tecum
Gra

Intonat verbū rigidū TSEBAOTH, תְּבַאֹתָךְ¹⁵
Quod pauet latē sinuosa Tellus:

ULTOR & VINDIC memorare, BELLIQ;

ARMIPOTENSQUE

Nam tuos turmæ vigilant supernæ &

Inferæ ad nutus, varij noceatum

Spiritus, Pestes, Gladij, Famesque,

Lædere promptæ.

Nediu nostris vitiis seuerum

Nomen hoc firmes; magis in superbos

Vtere hoc Mauros: inimica pacis

Sentiat hoc gens.

Tuque iam nobis placidum te & I A M,

Et proba FORTEM simul & PATRONVM,

PRINCIPEM summū, ac DOMINVM vocari

Numine dextro..

AD D. PETRVM VELLEIVM

Gueuaram Theolog. & Iurisperitum,

Hispalensis Ecclesiæ Priorem, & Iuris-

consultum Canonicum.

O QVI meorum praesidia intima
Præcordiorum perpetuastenes,

O nomen haud ullus mouendum

Huic anima memori periclis;

VELLEI, piorum latitia ac decus,

Quicunque puris moribus ardua

Virtutis haud accessa vulgo

Templa colunt sapientia que:

Tecum peractos dum memoro dies,

Grata & silentum tempora noctium

Noe